Lieta Nr.142210111
143/AA43-1479-13/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 12.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Z.Kupce, tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *J.H.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu sakarā ar *J.H.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 18.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 19.aprīlī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA794840 (turpmāk - Protokols) par to, ka *J.H.* 2011.gada 19.aprīlī plkst.12.11 vadīja transportlīdzekli Bentley Continental GT Speed, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), pa Brīvības ielu, Liepājā, virzienā no Esperanto ielas uz Jauno ostmalu un iebrauca krustojumā ar Jauno ostmalu, kad luksoforā dega dzeltenais aizliedzošais signāls, bet manevru pabeidza pie sarkanā aizliedzošā signāla, tādā veidā pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 56.2.panta prasības, par ko paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[5]panta pirmajā daļā noteiktā atbildība.

Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas komandiera 2011.gada 19.aprīļa lēmumu Nr.PA 794840 (turpmāk – sākotnējais lēmums) *J.H.* saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas pārkāpumu un *J.H.* piemērots naudas sods Ls 20 apmērā.

Par sākotnējo lēmumu *J.H.* iesniedzis sūdzību. Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 3.jūnija lēmumu Nr.133 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] 2011.gada 4.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.H.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums (sūdzība) par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Apstākļos, par kuriem *J.H.* 2011.gada 19.aprīlī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, atradās arī vēl citi transportlīdzekļu vadītāji, bet sods piemērots tikai *J.H.*, tādējādi pārkāpjot vienlīdzības principu.

[2.2.] Starp *J.H.* un Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektoru *K.K.* jau iepriekš pastāvējušas nesaskaņas.

[2.3] Pēc inspektora *K.K.* sniegtās informācijas, *J.H.* 2011.gada 19.aprīlī iebraucis krustojumā pie degoša sarkanā aizliedzošā signāla, bet Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas birojs no videoieraksta secināja, ka šādus apstākļus nav iespējams konstatēt.

[2.4] Par to, ka *J.H.* bija reāla iespēja savlaicīgi apturēt vadīto transportlīdzekli, ir tikai pieņēmums, bet nav pierādījumu, kas šo pieņēmumu apstiprina.

[3] 2011.gada 28.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja rakstveida paskaidrojumi par pieteikumu (sūdzību), norādot, ka pieteikums ir nepamatots, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 18.maija spriedumu noraidīts *J.H.* pieteikums. Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem motīviem.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2011.gada 19.aprīlī plkst.12.11 vadīja transportlīdzekli Bentley Continental GT Speed, valsts

reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Liepājā pa Brīvības ielu virzienā no Esperanto ielas uz Jauno ostmalu, nogriežoties uz jaunā tilta pusi. Šo apstākli neapstrīd arī *J.H.*

Lietā ir strīds par to, vai *J.H.* protokolā minētajā laikā un vietā šķērsoja krustojumu, degot aizliedzošajam signālam, kā arī par to, vai pieteicējs vadīto transportlīdzekli varēja apturēt pirms krustojuma tam paredzētajā vietā tikai strauji bremzējot. Lietā noskaidrojams, vai pieteicējs pamatoti saukts pie atbildības par LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[4.2] Ar lietā esošajiem pierādījumiem (administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas inspektoru *A.L.* un *K.K.* paskaidrojumiem, policijas inspektores *D.Z.* ziņojumu un videoierakstu) ir pierādīta pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā.

[4.3] Policijas inspektoru sniegtajām ziņām ir piešķirama augsta ticamības pakāpe, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem – videoierakstu. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Nav konstatējama policijas darbinieku vēlme sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, jo konkrētajā gadījumā nav neviena pierādījuma, ka administratīvā pārkāpuma protokols būtu sastādīts nepamatoti.

[4.4] No lietā esošā videoieraksta tiesa konstatēja, ka, lai apstātos pirms krustojuma, pieteicējam nebija strauji jābremzē un bremzēšana pati par sevi konkrētajā gadījumā nebūtu bijusi traucējoša, jo aiz pieteicēja Transportlīdzekļa citi transportlīdzekļi tuvā attālumā nebija. Līdz ar to konkrētajā gadījumā nav piemērojams CSN 56.2.apakšpunktā atrunātais izņēmums no vispārīgās normas.

[4.5] Apstāklis, ka cita persona līdzīgā situācijā nav saukta pie administratīvās atbildības, nevar būt par pamatu tam, lai pieteicēju, ja tiek konstatēta viņa vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nesauktu pie administratīvās atbildības. Tiesas ieskatā, saduroties vienlīdzības un tiesiskuma principam, priekšroka ir dodama tiesiskuma principam.

[4.6] Tam, kāds attālums pastāvējis no policijas dienesta transportlīdzekļa līdz krustojumam, izskatāmajā lietā nav izšķirošas nozīmes.

[4.7] Izšķiroša nozīme nav piešķirama lietā esošajam videoierakstam par luksofora darbības režīmu, jo videoieraksts neatspoguļo luksofora darbību notikuma brīdī.

[4.8] Tiesa atzina, ka pieteicēja darbībās pamatoti konstatēts CSN 56.2.apakšpunkta pārkāpums, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā. Pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums. Tiesa nekonstatēja apstākļus, kas būtu par pamatu administratīvā soda atcelšanai vai pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu.

[4.9] Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 18.maija spriedumu *J.H.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdza atcelt Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 18.maija spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai Administratīvā rajona tiesā. Sūdzībā atkārtoti pieteikuma argumenti un papildus norādīts, ka Administratīvās rajona tiesas sprieduma nepareizība izpaužas šādi.

[5.1] Tiesa nav vērtējusi apstākli, vai Transportlīdzekļa attālums līdz krustojumam mērīts ar sertificētu iekārtu.

[5.2] Pieteicējs nepiekrīt tiesas viedoklim, ka attālumam no Transportlīdzekļa līdz krustojumam izskatāmajā lietā nav izšķirošas nozīmes.

[5.3] Pieteicējs nepiekrīt tiesas paustajai vienlīdzības principa interpretācijai. Viedokli, ka, saduroties vienlīdzības un tiesiskuma principam, priekšroka ir dodama tiesiskuma principam, tiesa savā spriedumā nav motivējusi ne ar judikatūru, ne ar katra principa analīzi.

[5.4] Pieteicējs nepiekrīt tiesas paustajam uzskatam, ka lietā esošajam videoierakstam par luksofora darbības režīmu nav izšķirošas nozīmes.

[5.5] Pieteicējs nepiekrīt tiesas viedoklim, ka policijas darbinieku liecībām ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

[6] Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas birojs rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka piekrīt pirmās instances tiesas spriedumam, un *J.H.* apelācijas sūdzību atzīst par nepamatotu pilnā apmērā.

[7] 2013.gada 26.februārī Administratīvajā apgabaltiesā saņemti *J.H.* apelācijas sūdzības papildinājumi. Apelācijas sūdzības papildinājumos norādīts, ka tiesa spriedumā nav vērtējusi apstākli, vai Brīvības ielas un Jaunās Ostmalas krustojumā Liepājā uzstādītais luksofors darbojas atbilstoši Latvijas Republikas standarta LV370:2010 „Ceļu satiksmes regulēšanas luksofori" prasībām, kā arī to, vai attiecīgajam luksoforam ir izstrādāts signalizācijas plāns ar signālu mainīšanas intervālu.

[8] Atbilstoši LAPK 289.^{21}panta otrajai daļai, Administratīvā apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet Lēmums ir atstājams negrozīts.

[10] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpuma konstatāciju (sk. šā sprieduma [4.1]-[4.7] punktus) ir pareizs un pietiekams, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešās daļas noteikumiem apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā ietvertajai argumentācijai, to neatkārtojot, bet papildus norāda turpmāk minēto.

[11] Izvērtējot apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus kopsakarā ar lietas materiāliem, apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa atbilstoši lietas materiāliem secināja, ka *J.H.* ir saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu, jo ir šķērsojis krustojumu pie aizliedzošā luksofora signāla.

Kā secinājusi pirmās instances tiesa (sk. šā sprieduma 4.4.punktu), konkrētajā gadījumā nav piemērojams CSN 56.2.apakšpunktā atrunātais izņēmums no vispārīgā principa, jo no videoieraksta konstatējams, ka, lai apstātos pirms attiecīgā krustojuma, pieteicējam nebija strauji jābremzē un bremzēšana pati par sevi konkrētajā gadījumā nebūtu bijusi traucējoša, jo aiz pieteicēja Transportlīdzekļa citi transportlīdzekļi tuvumā nebija.

Ņemot vērā, ka pieteicējs izvēlējās iebraukt krustojumā brīdī, kad braukšana attiecīgajā virzienā bija aizliegta, pieteicējs ir izdarījis CSN pārkāpumu, par kuru pamatoti saukts pie atbildības saskaņā ar LAPK 149.[5]panta pirmo daļu.

[12] Izvērtējot šajā administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka tie ir savstarpēji saskanīgi un ar tiem ir pierādīta *J.H.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Apgabaltiesa nekonstatē tādu apstākļu pastāvēšanu, kas būtu par pamatu minēto pierādījumu atbilstības apšaubīšanai.

Apgabaltiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā policijas darbinieku liecībām nav pamats nepiešķirt augstu ticamības pakāpi. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5 15.1punktu*). Konkrētajā gadījumā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents *J.H.* administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Jāņem vērā arī to, ka dienesta ziņojumā atspoguļotā informācija ir savstarpēji saskanīga ar pārējiem lietā esošiem pierādījumiem.

Apgabaltiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu par luksofora atbilstību valsts standarta prasībām ([7]), atzīstot, ka konkrētajā lietā nav pamata to apšaubīt, arī pats pieteicējs nav norādījis uz konkrētiem faktiem vai apstākļiem, kas ļautu apšaubīt konkrētā luksofora atbilstību normatīvo aktu prasībām.

[13] Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 3.jūnija lēmumu Nr.133 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA794840) par *J.H.* (personas kods */personas kods/*)

saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmās daļas atstāt negrozītu, bet *J.H.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente Z.Kupce

Tiesneses S.Kanenberga

U.Mihailova